

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΑΣΜΑ ΤΡΟΒΑΔΟΥΡΟΥ

Κοργιόι, κουνούπια, σκνίπες, ψύλλοι και μερμήγκοι,
 Νά σε τσιμπούν φρικτά και νά σε διαολίζουν,
 Ἡ βρώμα νά σε πνίγη μέσα 'στό λαρύγγι,
 Τά ούρητήρια νά σε άρωματίζουν,
 Ἡ ζέστη νά σε λυώνη 'σάν τὸ άγιοκέρι,
 Αυτό θά 'πῆ μέσο' 'ς τήν Ἀθήνα καλοκαῖρι!

Νά πελαγώνης εἰς τὸ δρόμο άπ' τῆ σκόνη,
 Λίγο άγέρι σάν φυσά, νά σε στραβόνῃ
 Ἐστῆ λάσπη νά βαπτίζεσαι, σέ κάθε βῆμα,
 Νά χάσκη έμπρός σου κ' ένας λάκκος, λές 'σάν μνήμα,
 Νά πέφτης και νά σπᾶς τὸ πόδι σου, τὸ χέρι,
 Αυτό θά 'πῆ μέσο' 'ς τήν Ἀθήνα καλοκαῖρι!

Σβυστά φανάρια, ἤγουν γκαζ με τὰ λουμίνια,
 Κοτρώνια μέσο' στοὺς δρόμους, ξύλα, κόπρια, κοφίνια
 Κλητῆρες, βρώμας, λωποδύταις, άστυνόμοι,
 Ἀπόπατοι χυμένοι 'δῶ κ' έκει άκόμη,
 Ἀρρώστια έπου κι' άν σταθῆς σ' έλα τὰ μέρη,
 Αυτό θά 'πῆ μέσο' 'ς τήν Ἀθήνα καλοκαῖρι!

Νά σου χαλοῦν τὸν ὕπνο σου οἱ κανταδόροι,
 Τ' αὐτιά σου ξελαρύγγωτοι ἐδῶ τενέροι·
 Ὁ καροτσέρης πάρα 'κεῖ νά σε πλακόνη,
 Νά παίζουνε παλιάτσοι 'στ' «Ἄντρο» τὴν «Ἴονη»
 Ὁ Νικηφόρος 'στὴ σκηνή μετ' ὁ μαχαῖρι,
 Ὅλα αὐτὰ ἐδῶ τὰ λένε: καλοκαῖρι!

Νά μὴ τολμᾶς νά ξεμουτίσης 'στὸ παζάρι
 Μὴν ἢ χολέρα καὶ ὁ διάολος σὲ πάρη,
 Αἵματα, γάταις, ψάρια βρώμικα, σαπίλα,
 Ψοφήμια ἄταφα, σκουληκισμένα φύλλα,
 Ὅλα αὐτὰ νά σου κρατοῦν παντοῦ καρτέρι,
 Ψυχὴ μου! τί λαμπρὰ περνᾶς τὸ καλοκαῖρι!

'Στὸ τέλος καὶ ὁ δήμαρχος νά κοροϊδεύη,
 Τὸ ἰατροσυνέδριον νά ταξειδεύη,
 Γιατροὶ καὶ νεκροθάφταις νάχουν ἑταιρία,
 Νά τὸ γλεντᾶ 'στὸ Φάληρο ἢ Ἀστυνομία,
 Νά σ' ἀπειλῇ ὁ θάνατος σ' ὅλα τὰ μέρη,
 Ψυχὴ μου! φῶς μου! τί ὠραῖο καλοκαῖρι!

COMTE-SCOC

